

Navigator
Médiaügynökség

2007. január 12.

Zouerat - Atar

4 km – **542 km** –34 km

Az ásások napja

A mai szakaszon mindenki ásott, tekintet nélkül tapasztalatra, rutinra. Szalay és Palik is egy-egy órát töltött a dűnék között, ahol egyébként iszonyatos homokvihar dúlt.

Tegnap hideg volt és eső, ma igazi forróság! Az egyetlen dolog, ami megmaradt: a szél. Ennek következtében folyamatosan homokviharban haladtunk, fél óra alatt már állt is a homok a kocsinkban, arról ne is beszéljünk, hogy sízemüveget kellett viselnünk, hogy fotózás közben lássunk is valamit. A szél miatt nem lehetett lehúzni az autó ablakát menet közben, így majd megsültünk az ülésekben. Így telt el nekünk 280 kilométer terepen és 30 kilométer aszfalton! A versenyzők azonban 500-at mentek hasonló körülmények között, ráadásul dűnéken! A szervezők az időjárás miatt 100 kilométert rövidítettek a versenypályán, mert képtelenség lett volna teljesíteni a távot! Közel Nagyon nehéz volt a mai nap, fáradt mindenki, úgyhogy épp jókor jön a holnapi pihenőnap. Igaz, olyan sokat nem tudunk lazítani, mivel utána a versenyzőknek maratoni szakasz jön, ahova nem mehet az asszisztencia, így a szervizesek 1500 kilométert tesznek meg másfél nap alatt. Van, aki már holnap délután elindul, hogy időben Némában érjen.

A magyar versenyzők sokat ástak a dűnéken. Szalay Balázs és Bunkoczi László állandóan a trepniket rakosgatta ki-be az autóba, alig haladtak valamennyit, máris elásták magukat és újra elő kellett venni a homokfutó lapokat. Végül a saját versenykamionja húzta ki a mély homokból őket, onnantól együtt mentek a szakaszon. Palik László és Darázsi Gábor is közel egy órát ásott a dűnéken, de ez egyik páros teljesítményén sem látszik meg komolyabban : Palikék a 44., Szalayék a 73. helyen végeztek.

Kátai Péter a többiekkel ellentétben nem ásott egyáltalán! „Az túlzás, hogy élveztem a mai szakaszt, de igyekeztem okosan haladni, és ez bejött, mert nem akadtam el egyszer sem.” – mesélte Peti útban a zuhanyozáshoz. Taktikája eredményes volt, a 27. pozícióban teljesítette a szakaszt.

Estére minden magyar egység sikeresen beért a táborba. Liszi László, aki autóversenyzőként most szervizkamiont vezet, eddig nagyon élvezte a 18 tonna irányítását. „Jó ez a Dakar! Nagyon megy a kamion, nincs előtte akadály, hihetetlen nagy élmény vezetni! Az meg különösen jó, hogy este nem vagyok mindig hulla fáradt, még világosban beérünk, nyugodtan megvacsorázom, aztán egy jót alszom!”

A magyarok között jó a hangulat, a bivouacban mindenki egymás mellé telepedik le, együtt szervizelnek. Reméljük a továbbiakban csak jó hírekkel szolgálunk majd, de a maratoni szakasról valószínűleg nem fogunk tudni tudósítást küldeni, mivel a sajtó nem tart a versenyzőkkel. Legközelebb Némából jelentkezünk!

Székely-Nagy Katalin
Atar, 2007. január 12.

Navigátor
Médiaügynökség
www.navigatormedia.hu